

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய

111. திருப்பூவல்லி

(கொச்சுக்கலிப்பா)

*பண் : சீகாமரம் (நாதநாமக்கிரியை)

திருச்சிற்றம்பலம்

*கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை - என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் திருப்பூவல்லியைத் தழுவியது.

கந்தி(கிரந்தி)-முடிச்சு; கடாகட்கு-கேள்விகளுக்கு; புந்தி-புத்தி

Devaram

திருப்புள்ளிருக்குவேனார் (Sambandar)

கள்ளார்ந்த பூங்கொன்றை மதமத்தங் கதிர்மதியம்

உள்ளார்ந்த சடைமுடியெம் பெருமானா ருறையுமிடந்

தள்ளாய சம்பாதி சடாயென்பார் தாமிருவர்

புள்ளானார்க் கரையனிடம் புள்ளிருக்கு வேனாரே.

திருமறைச் சண்பையராளி திருக்கண்ணார் கோயிலை ஏத்தினார் , பிறகோயிலும் இறைஞ்சினார் , காவிரிவடபால் குடதிசை நோக்கி வருவாராய்க் , காதல் பெருகப் புள்ளிருக்கு வேனார்க்கோயிலை நண்ணினார் , ஏற்ற அன்பு எய்த வணங்கினார் . இருவர் புள்வேந்தர் இறைஞ்சி ஆற்றிய பூசையைச் சாற்றி இந்த நன்சொற்பதிகத்தை அணிவித்தார் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-திருப்பூவல்லி (Manikavasagar)

இணையார் திருவடிஎன்

தலைமேல் வைத்தலுமே

துணையான சுற்றங்கள்

அத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்

அணையார் புனற்றில்லை

அம்பலத்தே ஆடுகின்ற

புணையாளன் சீர்பாடிப்

பூவல்லி கொய்யாமோ.

மாயாவிசயம் நீக்குதல்

வல்லி - கொடி. `பூவல்லி` எனப்பட்ட `இதுவும் மகளிர் விளையாடும் ஒருவகை விளையாட்டு` என்பது வெளிப்படை. இதனுள் ஒவ்வொரு திருப்பாட்டின் இறுதியிலும் `பூவல்லி கொய் யாமோ` என வருந் தொடர், ``பூவைக் கொடியினின்றும் பறிப்போம்` எனப் பொருள் தரும். அதனால், `இவ்விளையாட்டு, ஓர் இடத்தில் மகளிர் பலர் கூடிப் பூங்காவிற் சென்று பூக்களைக் கொடிகளினின்றும் பறிப்பதுபோலப் பாவனை காட்டிச் சில பாடல்களைப் பாடி ஆடும் விளையாட்டு` எனக் கொள்ளல் பொருந்துவதாம்.

சில பெண்களை வரிசையாக நிறுத்தி, மற்றும் சில பெண்கள், `ஒருகுடம் நீர் வார்த்தேன்; ஒரு பூப் பூத்தது; இரண்டு குடம் நீர்வார்த்தேன்; இரண்டு பூப் பூத்தது; என்று ஒரு பாடலை பாடிக் கொண்டு, நிறுத்தி வைத்துள்ள பெண்களை ஒருவர்பின் ஒருவராகப் பூப்பறிப்பது போலச் சுற்றிவந்து விளையாடும் விளையாட்டொன்று அண்மைக் காலத்திலும் சிறுமியரிடையே நிகழ்ந்து வந்தது. மேலை நாட்டு விளையாட்டுப் போக்கினால், தமிழகத்தில் அண்மையில் காணப்பட்ட விளையாட்டுக்களும் மறைவவாயின. ஆதலின், அடிகள் காலத்தில் நிகழ்ந்து வந்த இவ்விளையாட்டின் இயல்பு தெற்றென அறியப் படுகின்றதில்லை. அடியார்க்கு நல்லார் காட்டிய தாக மேற்குறித்த சூத்திரத்துள்ளும், ``அந்தியம்போ தாடுங்களி

கொய்யு முள்ளிப் பூ` என்றும், `துஞ்சாத சும்மைப் பூ` என்றும் குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. எவ்வாறாயினும், `இது மகளிர் ஆடும் ஒரு வகை விளையாட்டு` என்பது தெளிவு. பெண்களைக் கொடியோடு ஒப்புமைப்படுத்துதல் பற்றிக் கொடியினின்றும் பறிப்பதே விளையாட்டாயிற்றுப்போலும்! திருச்சாழலின்பின், திருத்தோணோக்கத்தை வைத்தலே முறையாயினும், அது பதினான்கு திருப்பாடலான் இயன்றிருத்தல் பற்றி, `இப்புவல்லி, உந்தி` என்பவற்றின் பின் வைத்துக் கோத்தனர். `புவல்லி, உந்தி` என்பவற்றுள் யாப்பியைப் பற்றிப் புவல்லியை முன் வைத்துக் கோத்தனர். மாயையை, `வல்லி - கொடி` என்றல் மரபு என்பது, ``வல்லி - மலகன்மம் அன்றுளவாம்`` (சிவஞானபோதம் சூ.2.அதி -2.) என்றாற் போல்வனவற்றால் அறியப்படுதலின், வல்லியினின்றும் பூப்பறிப் பதாகப் பாடப்படும் இப்பாட்டினை, `மாயா விசயம் நீக்குதல்` எனக் கொண்டனர் போலும், முன்னோர்! மாயா விசயம் - மாயையின் வெற்றி, `இதுவும் தில்லையில் அருளிச் செய்யப் பெற்றது` என்பதே பதிப்புக்களிற் காணப்படுவது.

Ramana Sannidhi Murai

1644. ஒன்றாய்க் கிடந்த உலப்பிலாப் பாழ்கடந்து
சென்றாலே சேலாம் சீபாத வேங்கடவன்
நன்றாய் ஞான நடையினான் என்றென்றும்
பொன்றாத வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 1
1645. மீட்புற்று வந்தான்தும் மேதினிக்கோர் தாழ்விலையென்று
ஆட்பட்ட நல்லடியார் அவிச்சைஇருள் படலமெலாம்
ஞாட்புற்ற வேங்கடச்செஞ் ஞாயிற்று நாட்காலே
போட்புற்ற வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 2
1646. தந்தையொடு தாயாய்க் குடிதாங்கிப் பிறலாம்
கந்தையொடு பிச்சையே காதலிக்கும் வேங்கடவன்
சிந்தைக்கும் எட்டாச் சிவமாய் சித்தர்பிரான்
புந்திப் பயன்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 3
1647. சிந்தைக் கொடுஞ்சிறைவாய்ச் சிக்குண்டார் தம்மிதய
கந்தித் தொடக்கறுக்குங் கண்ணாளன் வேங்கடவன்
விந்தைக் கடாக்கட்கு வேண்டும் விடையிறுக்கும்
புந்தித் திறம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 4
1648. பொறிக்குப் புலப்படுஉம் புறப்பொருள்பொய் அன்றுஎன்னும்
வெறிக்கோளார் உண்மை விவிதமென்று அத்துவித
அறிக்கைச் சுடர்தானும் அகப்பொருளின் அநுபூதக்
குறிக்கோளான் வேங்கடற்கே பூவல்லி கொய்யாமோ.5
1649. கலையாய பொருள்எல்லாம் கலங்கித் தடுமாறத்
தலையாய வேங்கடவன் தற்பரத்துக்கு ஓர்பெருமை
இலையாக எச்சனார் இறுமாந்த வேள்வியைமுன்
புலையாக மாற்றியவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 6
1650. செவ்வைப் படச்செய்த தீஞ்சுவையுண் தாங்கிடக்கக்
கவ்வைக் கிடனாகக் காதலித்து வேங்கடவன்
அவ்வைக்கொப் பாள்ஒருத்தி அடகமுது செய்தருளும்
புவ்வச் செயல்போற்றிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 7
1651. பெருவிந்தை வேங்கடவன் பிட்டமுது முன்னளித்தாள்
ஒருவந்திமனக்குறைதான் ஒழிவாளாய் எழுவோராய்
அருமந்த கட்டமுதுஅண் னாமலைக்காட்டு இனிதளித்த
பெருவிருந்து பேணியவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 8
1652. பாலாழி தாம்கடைந்தார் பதைபதைத்து ஆவிதப்ப

நாலாறும் ஓடும் கடவுளரோ நமைக்காப்பார்
ஆலாலம் நல்லமுத மாப்புசித்த வேங்கடவன்
கோலாலம் கோடித்துப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 9

1653. அடிகளார் தம்மை அகங்கொண்ட அவ்வளவே
குடிகளாம் ஐம்புலனும் குற்றேவல் செயப்பெற்றேன்
விடியலாய் என்னை விழிப்பித்த வேங்கடர்வெண்
பொடியுலா மெய்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 10

1654. இடிபட்டு வாழுங்கால் எந்தலைமேல் இன்னருளால்
அடியிட்டு நாயேனை ஆட்கொண்ட வேங்கடவன்
மிடிபட்ட வாழ்க்கையேன் வெவ்வினையின் பகுவாயில்
பொடியட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 11

1655. எச்சார்பும் தற்கின்றி எவ்வெவைக்கும் தானேயோர்
அச்சாக நின்றபேர் ஆண்மையான் வேங்கடவன்
பிச்சாகி அன்றோனால் பேதுற்றேன் பிறஅனைத்தும்
பொச்சாந்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 12

1656. தக்கவாறு ஆட்பட்டோர் தாம்கண்டு அதிசயிப்பத்
தெக்காறு மூர்த்தியாம் திருவேங் கடரமணன்
மிக்கவாறு ஆட்கொண்டுமீ மிச்சையேன் உள்ளத்துள்
புக்கவா பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 13

1657. வேட்டுஅடுத்த மெய்யடியார் ஈட்டத்தை மெய்க்குஞான
வீட்டிடுத்து வாழ்விக்கும் வேங்கடவன் வாள்விழியால்
கூட்டடைத்து நாயேனைக் கோத்த இதயகந்திப்
பூட்டுடைத்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 14

1658. பள்ளமாத் தன்னுள்ளம் பற்பலவாம் சித்திகளும்
வெள்ளமாப் பாய்ந்துள்ள வேங்கடவன் என்னுளத்தைத்
தெள்ளமாத் தேற்றியஅச் சீர்த்திமை வானம்பாடிப்
புள்ளொடுப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 15

1659. நையா வகையருளி நாயேனை ஆட்கொண்ட
மெய்யாய வான்கருணை வேங்கடவன் மன்பதையை
எய்யாமை உய்விக்கும் இன்பமழை எஞ்ஞான்றும்
பொய்யாத வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 16

1660. முள்ளினால் இசைத்தமுழுக் கோவணன் ஆயிரங்கண்ணன்
கள்ளமாய் உருக்கரந்த கைத்துணியான் வேங்கடன்எம்
தன்னையாய் அள்ளித் தரும்பேர் அநுபூதிக்
கொள்ளையால் குதுகலித்துப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 17

1661. ஏம்பலால் என்போன்ற ஏழையரை ஏன்றுபுகழ்

மேம்படா நின்றதிரு வேங்கடவன் அன்பர்க்குத்
தீம்பலா வண்குளையில் தித்திக்கும் தேன்குருக்கும்
பூம்பதாம்புயம் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 18

1662. மதிவிரத் தாலே மதிக்கொணான் மயங்கியஅவ்
விதிவிரத் தலைகொய்த வேங்கடவன் அடியாளை
அதிவிரத் தால்அடர்த்தான் ஆவிசெற்ற அறைகழல்கால்
குதிவிரம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 19

1663. எதுவதுவென்று யாரேனும் கேட்டக்கால் ஏற்றபடி
அதுவிதுவென் றேசுட்ட ஆர்க்கும் ஒண்ச் சிதாகாயப்
பொதுவதுவாம் வேங்கடன்னன் புந்திக்குள் புக்கதிறம்
புதுவதுபோல் போற்றிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 20

1664. அரங்கமாய் என்னிதயத்து ஆடும் அடிப்புணையால்
தரங்கமாய் அப்பிறவி தாண்டுவித்தான் சித்திகட்கோர்
சுரங்கமாய் ஞானச் சுடர்ப்பிழம்பாய்த் தூலமுதல்
புரங்கடந்த வேங்கடற்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. 21

1665. எதுபொருளென் றேனைஅகம் இதம்இரண்டும் அறியும்அறிவு
அதுபொருளென்று அருளியவேங் கடன்அருளால் அவையிறறைக்
கதுவும்அறி வேயன்றி அவ்வறிவால் கதுவுறும்ஊன்
பொதியும்அது வானவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 22

1666. எந்தையாம் வேங்கடவன் யானெனதென் செருக்கிரண்டும்
உந்தியான் ஒதுநெறி ஓர்ந்துபோய் உள்ளத்துள்
சந்தியா நின்றபர தத்துவம்முன் ஜடமாய்என்
புந்திதான் போயினவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 23

1667. ஆத்தவா சகம்ஒன்றும் அறியாது அடிநாயேன்
முத்தவா கண்டிரங்கி முதுணர்வோன் வேங்கடவன்
காத்தவாற் றுல்எனது கண்காணப் புன்முறுவல்
பூத்தவா பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 24

1668. தாங்கொண வெம்பிறவித் தாபத்தால் எற்றுண்டு
பாங்கனா கும்அடியேன் பரிதபித்தல் கண்டிரங்கி
ஊங்கனான் வேங்கடவன் உள்ளம் குளிர்ந்துசெயும்
பூங்கனோக் கம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 25

1669. ஒழுக்கத்து நன்குணரான் உருப்பழிகள் உறத்தக்க
இழுக்கத்தான் என்றெனைக்கை இகவாவோங் கடன்அருளால்
வழுக்கினரை வாய்க்கொளுநால் வகைத்தோற்றத்து ஏழ்பிறவிப்
புழுக்கமெலாம் போயினவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 26

1670. தேகபா வந்தீரச் சின்மாத் திரசிவத்தோடு
ஏகபா வம்பாய்ந்த இயல்பாலே ஏய்ந்தபரி

பாகமிலா எங்கட்கும் பார்வையே ரமணசிவ
போகமா வாய்த்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 27

1671. ஒல்லாங்கே யலால்வாத ஹார்முதற் சான்றோர்தம்
தொல்லாங்கும் தோய்ந்துடைவேங் கடவன்அருட் பேறுசொல்ல
நல்லாங்கு நயவார்போல் நானிலத்தே சிலர்நவிலும்
பொல்லாங்கு நல்லாங்காப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 28

1672. கொல்லியம் பாவைபோல் கொழுங்கா முகன்அன்புக்கு
எல்லினுமோர் மண்ணிட்டு இயல்பாவை ஆனாற்போல்
அல்லியர்போல் வேங்கடன்பே ரருட்குப்பாத் திரமாதிப்
புல்லியந்தாம் போந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 29

1673. முத்தமிழின் சுவைபெருக முன்புமணி வாசனார்
சுத்தநிலை நின்றுரைத்த தூயதிரு வாசகம்போல்
வித்தகவேங் கடன்செவிக்கிவ் வெறியனேன் வறுமொழியும்
புத்தமுதம் ஆனவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 30

1674. காண்தோறுந் திருமுகத்தைக் களிகூரச் சென்னிமேல்
பூண்தோறும் பொன்னடியைப் புளகூர ரமணனெனைக்
கூண்டோடே வீடெய்த ஆண்டதால் கோதனைத்தும்
பூண்டோடே போனவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 31

திருச்சிற்றம்பலம்